

Hospodine, rozpomeň se na Davida, na veškerou jeho usilovnou péči, jak se zapřísáhl Hospodinu, zavázal se slibem Přesilnému Jákobovu: "Nevejdu do stanu svého domu, nevstoupím na rohož svého lože, očím nedopřeji spánku ani víčkům podrímnuli, dokud nenaleznu Hospodinu místo, příbytek Přesilnému Jákobovu!"

A hle, v Efratě jsme o ni uslyšeli, našli jsme ji na Jaarských polích.

Vstupme do jeho příbytku, klanějme se před p odnožím jeho nohou. Povstaň, Hospodine, k místu svého odpočinku, ty sám i schrána tvé moci!

Tvoji kněží ať obléknou spravedlnost, tvoji věrní ať plesají.

Pro Davida, svého služebníka, neodmítej svého pomazaného. Hospodin přísahal

Davidovi na svou věrnost – nevezme to nazpět:

"Toho, jenž vzejde z tvých beder, dosadím po tobě na trůn. Dodrží-li tvoji synové mou smlouvu i toto mé svědectví, jemuž je budu učit, navždy budou též jejich synové sedat na tvém trůnu."

Hospodin si totiž zvolil Sijón, zatoužil jej mít za sídlo:

"To je místo mého odpočinku navždy, usidlím se tady, neboť po něm toužím.

Jeho sbravě budu hojně zehnat, jeho ubožáky budu sytit chlebem.

Jeho kněžím dám za oděv spásu, jeho věrní budou zvučně plesat. Zde dám pučet Davidovu rohu, svému pomazanému budu pečovat o planoucí světlo. Jeho nepřítelům dám za oděv hanbu, ale na něm se bude jeho čelenka třpytit."

Žalm 132

